

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρις ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

τὸ **Μὴ Χάνεσαι** θὰ ἐκδίδηται **πεντάκις** τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι **Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Κυριακὴν**. Τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας θὰ δίδηται εἰς πώλησιν τὸ ἑσπέρας, κατὰ τὰς 4—5 μ. μ. τὴν δὲ Κυριακὴν τὸ πρωῒ.

Οὕτω θὰ κατορθώσωμεν νὰ τελειώσωμεν ὀγλιγορώτερα τὸν περίφημον **Λυκογιάννην** χάριν τῶν ἀνυπομονούντων ἀναγνώστων του.

Ἡ προσθήκη ἐνὸς ἑτι φύλλου οὐδεμίαν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς ἐπιφέρει.

ΑΙ ΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Θέαμα, τὸ ὁποῖον ἀλλαχοῦ συνηθέστατα προσφερόμενον εἶναι πηγὴ τῆς μεθυστικωτέρας ἀπολαύσεως, τῶν φανατικωτέρων στοιχημάτων, καὶ τῆς ἐπιτηδειοτέρας πολλακτικῆς, θέαμα τόσῳ εὐγενές, ἱπποτικόν, ἀνδρῶδες, ὑπερήφανον, δὲν ἠδύνατο ἢ μετὰ ἐξαιρέτου ἀνυπομονησίας νὰ ἀναμείνηται ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν κοινοῦ καὶ τὴν ἀνυπομονησίαν του ὑπέτρεφεν ἢ τε καθ' ἑαυτὴν πολυτέλεια τοῦ θεάματος, ἄσυ. ἡθους ἔτι παρ' ἡμῖν, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἔκτακτος πολυτέλεια ἐν ταῖς πρὸ πολλοῦ ἀναγγελίαις καὶ τῷ δημοσιευθέντι περὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς προγράμματι, μετὰ παρισινοῦ κατηρητισμένῳ ζήλου καὶ ἐπιτηδεύσεως. Φυσικὰ ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα, ὁ *Δαγοβέρ*, ὁ *Ταλισμὰν*, ὁ *Νιρούτσι*, αἱ περιγραφαὶ τῶν κελήτων, οἱ σημειούμενοι ζωγραφικοὶ ἱματισμοὶ τῶν ἀναβατῶν, τὰ βραβεῖα, ἦσαν τόσον ὀρεκτικὰ εἰς τὴν πείναν τῆς περιεργείας. Ἐπειτα πάντοτε καὶ ἡ ἀπλουστερά θεὰ εὐστόχου ἱππηλάτου ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κινή τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον παντός, ἀπὸ τῶν μᾶλλον ἀριστοκρατικῶν μέχρι τῶν δημοκρατικωτέρων ὀρέξεων, ἀπὸ τῆς μᾶλλον ἀφελούς μέχρι τῆς ἐμβριθεστέρας φύσεως ὅταν ὑπερήφανος ἱππεὺς διέρχεται τῆς ὁδοῦ, εἶδετε πολλακτικῶς πῶς πάντες στρέφοντες ἴστανται παρακολουθοῦν-

τες ἐκεῖνον ἐμφρόντιδες· στρέφει καὶ ἡ κόρη καὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ ποιητὴς καὶ ὁ κλητὴρ, ὁ Ἀρειοπαγίτης καὶ ὁ ἐργάτης.

Οὕτω λοιπὸν κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἠγέρθημεν μετὰ τῆς προσδοκίας τῆς μεταμεσημβρινῆς ἀπολαύσεως ἀνεγινώσκομεν τὴν Ἐφημερίδα· ἐζητοῦμεν πληροφορίας οἱ ἀδαέστεροι περὶ τινῶν ἐν τῷ προγράμματι λεπτομερειῶν, παρῶδουμεν οἱ μᾶλλον φιλοσκώμμοι τὰ ἐν αὐτῷ, ἀλλ' οἱ περισσότερον τὴν φαιδρότητα ἐξεγείροντες ἦσαν οἱ ἔχοντες τὴν ἀπλότητα νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι τὸ πρῶτον ἤδη ἤκουον περὶ ἱπποδρομιῶν τελεσθησομένων ἐν Φαλήρῳ. Ἐν τούτοις ὑπὸ τὴν κοινὴν προσδοκίαν ἐλάθνηεν ἡ ἀνησυχία, ἕνεκα τῆς βορρινῆς ἀγριότητος τῆς ἀτμοσφαιρας, μαύρα καὶ ἀπειλητικὰ συναγερούσης σύννεφα· καὶ ἡ ἀνησυχία ἐπετεινετο, ὅσῳ ἐπετεινότο κι' ἐκεῖνα. *Θὰ γίνουσι ; δὲν θὰ γίνουσι ;* ἤκουε-το ἐδῶ κι' ἐκεῖ.

Ἄλλ' ὅσῳ τὰ νέφη συνεπικυνοῦντο ἐπὶ τοῦ αἰθέρος, τόσῳ συνεποκνοῦτο καὶ τὸ πλῆθος ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, ἀναμένον νὰ κατέλθῃ εἰς Φάληρον. Ἦτο 1 1)2 μετὰ μεσημβριαν· καὶ ὅταν ἔφθασεν ἡ ἀμαξοστοιχία διὰ τὰ παραλάβῃ τοὺς ἀναμένοντας, λυσσώδης ἦτο ὁ συγροτηθεὶς ἄγων, ἀπὸ τῶν μόχθων τοῦ ὁποῖου ἐσώθη ὁ ὑποφαινόμενος δι' ὄλης ἐξαιρετικῆς εὐνοίας τῆς τύχης, μόνος ἐπιτυχῶν ἀμαχητὶ τὴν θέσιν του. Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκίνησεν ὁμοῦ μετὰ τὰς πρώτας ψεκάδας τῆς βροχῆς καὶ μετὰ τὰς εἰκασίας τῶν ἐντὸς ἐστιβαγμένων περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ θεάματος· οἱ στερούμενοι ὀμβρελλῶν ὑπέβλεπον μελαγχολικῶς τοὺς ἔχοντας τοιαύτας, οἵτινες πάλιν ἐφάνιντο φλεγματικώτερον θεωροῦντες τὰ πράγματα ἢ χλόη τῶν Ἀττικῶν ἀγρῶν, ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἐαρινῇ θαλερότητι κατεστίλλου τὸ πράσι-νὸν τῆς εἰς τὰς σταγόνας τῆς βροχῆς· καὶ ἡ συνηθεστάτη αὐτῇ ἀντίθεσις ἦτο τόσῳ περίεργος ἀφ' ἑτέρου : τὸν οὐρανὸν τὸν πλούσιον νὰ τὸν βλέπῃς μολυβδίνον καὶ τὴν γῆν, τὴν πτωχὴν, σμαραγδίνην.

*

Ἀψηφούντες τὴν βροχὴν οἱ κατερχόμενοι σπεύδουσι νὰ καταλάβωσι θέσεις, οἱ μὲν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσωτερικῷ περιβόλῳ, οὗ τινος περιφέρεια εἶνε τὸ κυκλοτερές στάδιον τῶν διαγωνισθησομένων, οἱ δὲ μᾶλλον προνομιούχοι ἕνεκα τοῦ πενταδράχμου εἰσιτηρίου των, χωροῦσι δεξιόθεν ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοῦ σταδίου ἰδιαιτέρου κληθέντος περιβόλου, ἔνθα ἀνυφούονται καὶ τὰ δύο εὐρέα θεωρεῖα, ἔχοντα ἐν μέσῳ αὐ-